

Az érdi Harmónia Caelestis Kórus

Október volt...

2003. október 22-én este Tárnok Nagyközség Önkormányzata koszorúzással egybekötött megemlékezést tartott az 1956-os forradalom 47. évfordulója alkalmából a művelődési házban.

Az érdi **Harmónia Caelestis Kórus** (karnagy: **Végh Katalin**) a Himnusz és a Szózat eléneklésével méltóságon szép keretét adta az ünnepségnek, s az est folyamán még több gyönyörű dallal örvendeztette meg a hallgatóságot.

A forradalom eseményeit a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola 8. a osztályának tanulói idézték fel (**Bálint Noémi, Csomai Zsolt, Gyurcsó L. Zsolt, Horváth Nikolett, Lindtner Dóra, Marencsák Noémi, Póth Diána, Sarkanti Szilvia, Szerencsés Atti-**

la). Műsorukat **Kriskó Gyula** pedagógus rendezte.

Dr. Gergely István polgármester múltira visszatekintő beszédében kiemelte, hogy forradalmunk a közös ügyért való összefogás szép példája volt. Nagy értéke, hogy megismert minket a világ, milliókat ragadott meg kis népünk harca a szabadságért és a demokráciáért a világ legerősebb elnyomó gépezete ellen. Ötvenhatnak köszönhetjük, hogy később gazdasági és kulturális partnernek tekintették hazánkat. Szále László publicista gondolataival fejezte be emlékezését, aki közös vágyainkat így fogalmazta meg: „Szeretnék egy csendesebb, nyugalmasabb demokráciát, sikeres csatlakozást az Európai Unióhoz az eddigieknél sikeresebb kormányokkal, seré-

nyebb közszolgákat, tisztább közéletet, boldogabb magánéletet, a szegényeknek is. Ehhez nem kell forradalom, csak egy kicsit több józan ész és egymásra figyelés.”

Az emlékműsor után gyertyákkal vonultak a résztvevők az 1956-os kopjafához, ahol **Kéring Anita** 7. a osztályos tanuló Kétszeri István Október volt... című versét szavalta el. A Kormorán együttes zenéjére a helyi MSZP, az SZDSZ, Tárnok Nagyközség Önkormányzata és a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola képviselői koszorúztak, majd őket követően a felvonulók helyezték el az emlékezés virágait. A kopjafát körülölelő mécsek és gyertyák lángjánál tisztelegünk '56 hősei és áldozatai előtt.

Lepsényi Katalin

Kétszeri István: Október volt...

*Mint ében fekete éjben
könnyű, fehér madár,
úgy égett a város,
s jött a rideg halál.*

*A szabadság lángjai
magasra csaptak fel,
– Forradalmat!... szolt a nép,
aki már annyit szenvedett.*

*Október volt, s hideg,
de forró volt a vágy,
hogy az ország megújulva,
magasabb legyen Hazánk.*

*Egy volt az akarat,
szinte szent lett a cél,
hősök a semmiből –
itt nőttek híressé.*

*Aztán a hatalom győzött,
az álmom nem sikerült.
Uralkodott ismét,
ugyanúgy, kegyetlenül.*

*Mint ébenfekete éjben
Könnyű, fehér madár,
úgy égett a város,
s jött a rideg halál.*